RUPERTUS TUITIENSIS

Österreich oder Süddeutschland, 2. Hälfte 12. Jh.

Seite 110r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26003
Copyright: Admont, Benediktinerstift

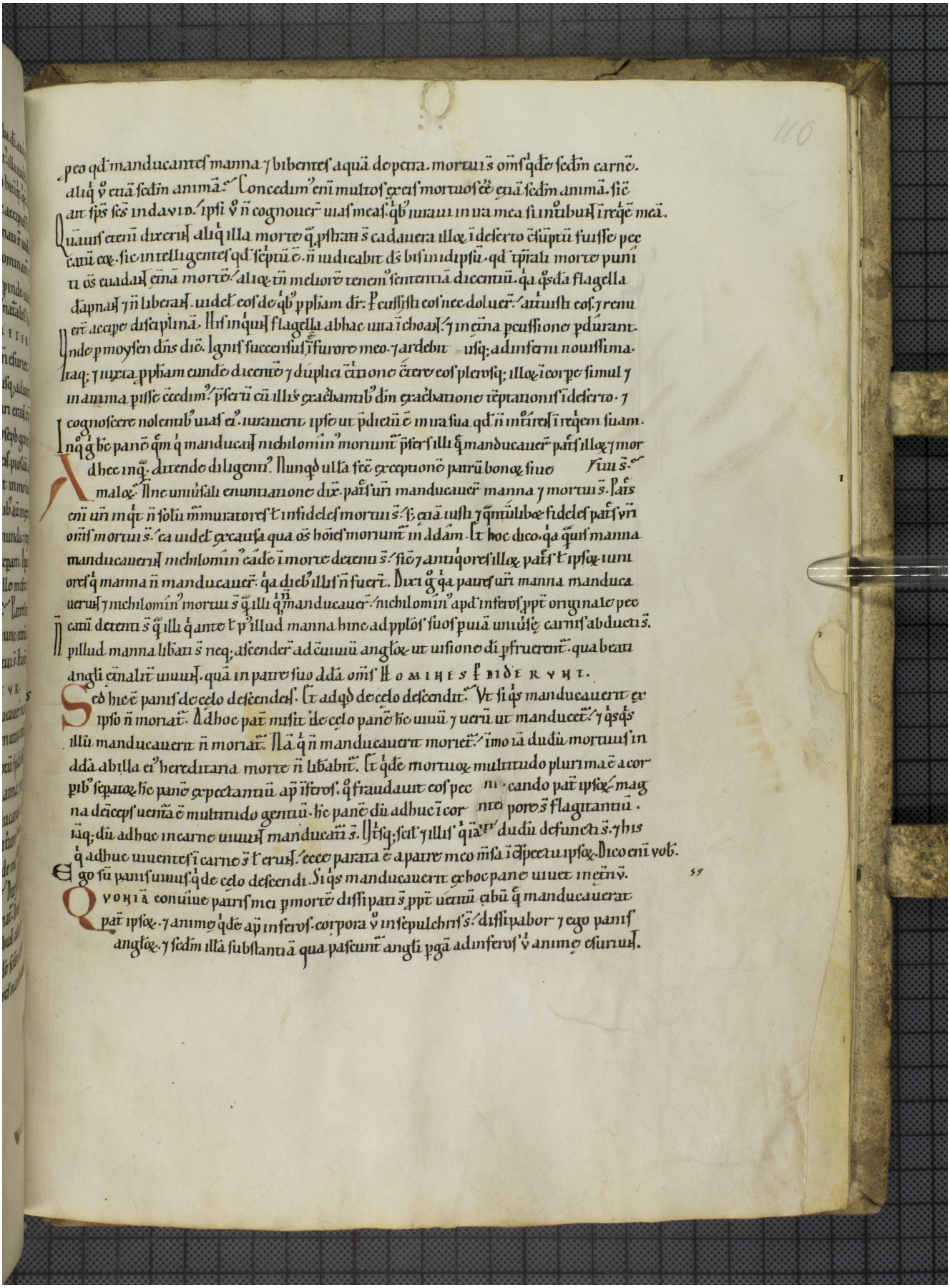

110

peo qd manducantes manna ⁊ bibentes aquã do petra. mortui s omis qdẽ secdm carnẽ.
aliq ꝯ etiã secdm animã. Concedim enim multos ex eis mortuos esse etiã secdm animã. sicut
ipse ses in dauid. ipsi ꝯ n cognouerũt uias meas. qb iuraui in ira mea si introibunt in requẽ meã.
Quanus etenim dixerint aliq illa morte q̃ pharao s cadauera illoꝝ i deserto eliũptũ fuisse pec
catũ coꝝ. sic intelligentes qd septũ ẽ. n iudicabit ds bis in idipsũ. qd tpiali morte puni
tur os euadant etiã morte. aliqꝝ tm meliorẽ tenem sententiã dicentũ. qa qsda flagella
dapnant ⁊ n liberant. uidet eos de qb ppliam dr. percussisti eos nec doluerũt. attrusisti eos. ⁊ renu
erũt accipere disciplinã. His inquit flagella abhac ira i choant. ⁊ in etiã percussione pdurant.
Unde p moysen ds dic. Ignis succensus est in furore meo. ⁊ ardebit usq; ad infernũ nouissima.
Itaq; ⁊ iuxta ppliam cundo dicentẽ ⁊ duplicãtione etiã eos plerusq; illoꝝ i corpe simul ⁊
in anima pisse cecdim. pserũ cũ illis exacbamur. din exacbatione tẽptationis i deserto. ⁊
cognoscere nolentes uias eius. iurauerũt ipse ut pdictũ ẽ in ira sua qd n introibunt i requem suam.
Nq g hic panẽ qm q manducant nichilomin mortuũt pser illi q manducauerũt patrẽ illoꝝ ⁊ mor
dhec inq. dicendo diligenter. Nunqd ulla sec exceptionẽ patrũ bonoꝝ siue fuit s.
maloꝝ. Ne uniusali enuntiatione dic. patres uri manducauerũt manna ⁊ mortui s. Pates
enim uri in qt n solũ mmuratores et infideles mortui s. sed etiã iusti ⁊ qmultiboꝝ fideles pates uri
omis mortui s. ea uidet excausa qua os hoies moriũt in ddã. Et hoc dico. qa quis manna
manducauerit nichilomin eadẽ i morte detenti s. sicut ⁊ antiqores illoꝝ pates et ipsoꝝ iuni
ores q manna n manducauerũt. qa dieb illis n fuerũt. Dici g qa pates uri manna manduca
uerũt ⁊ nichilomin mortui s q illi q manducauerũt. nichilomin apd inferos ppt originale pec
catũ detenti s q illi q ante et p illud manna hinc ad pplos suos puta uniusq carnis abducti s.
Illud manna libari s neq; ascendere ad cumiũ angloꝝ ut uisione di pfruerentur. qua beati
angli etiã alit uiuunt. qua in patre suo ddã omis. HOMINES DE RVHT.
Sed hic panis de celo descendit. Et ad qd de celo descendit. Vt si q manducauerit ex
ipso n moriat. Ad hoc pat misit de celo panẽ hic uiuũ ⁊ uerũ ut manducet. ⁊ qs qs
illũ manducauerit n moriat. Nã q n manducauerit morietur. imo iã dudũ mortuus in
ddã ab illa ei hereditaria morte n liberabit. Et qdẽ mortuoꝝ multitudo plurima ẽ a cor
pib separatoꝝ hic panẽ expectantũ ap inferos. q fraudauit eos pec cando pat ipsoꝝ. mag
na deceptiuem ẽ multitudo gentiũ. hic panẽ diu adhuc i cor pore s flagitantiũ.
Itaq; diu adhuc in carne uiuunt manducãtes. Utsq; sicut ⁊ illis q iã dudũ defuncti s. ⁊ his
q adhuc uiuentes i carne s et erunt. ecce parata ẽ a patre meo missa i despectu ipsoꝝ. Dico enim vob.
Ego sũ panis uiuus. q de celo descendi. Si q s manducauerit ex hoc pane uiuet in etiã v. 55
Quoniã conuiue patris mei p morte dissipati s ppt uerũ cibũ q manducauerat
pat ipsoꝝ. ⁊ animes q dẽ ap inferos. corpora ꝯ in sepulchris s. dissipabor ⁊ ego panis
angloꝝ. ⁊ secdm illã substantiã qua pascunt angli pgã ad inferos ꝯ animes esuriunt.